

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Hrehorovou v právní věci žalobce: **Y. B.**, nar. x, st. přísl. Tuniská republika, t. č. v Zařízení pro zajištění cizinců Bělá-Jezová, Jezová 1501, 294 21 Bělá pod Bezdězem, zastoupeného Mgr. Miroslavou Smékalovou, advokátkou se sídlem Hlavní třída 3, Šumperk, proti žalované: **Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 12. 2014, čj. CPR-19434-8/ČJ-2014-930310-C220,

t a k t o :

Věc se postupuje Krajskému soudu v Praze.

O d ů v o d n ě n í:

Dne 28. 1. 2014 byla Městskému soudu v Praze doručena žaloba podaná prostřednictvím Policie ČR, kterou se žalobce domáhá přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 19. 12. 2014, čj. CPR-19434-8/ČJ-2014-930310-C220. Tím bylo rozhodnuto tak, že se žalobcově žádosti o propuštění ze zařízení dle § 129a odst. 1 písm. zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) nevyhovuje a žalobce se ze zařízení pro zajištění cizinců nepropouští.

Obdobně jako soudy v řízení občanskoprávním i soudy ve správním soudnictví před tím, než přistoupí k meritornímu posouzení věci, jsou povinny zjistit, zda jsou splněny podmínky řízení, včetně toho, zda je návrh podán u soudu místně a věcně příslušného k jeho vyřízení.

Podle § 7 odst. 2, věty první, zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany.

V projednávané věci představuje zmíněný *lex specialis* zákon o pobytu cizinců, který v § 172 odst. 6 věta první stanovuje místní příslušnost tak, že k řízení o žalobě je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu je cizinec v den podání žaloby hlášen k pobytu; jde-li o cizince, který nemusí hlásit pobyt, krajský soud, v jehož obvodu se převážně zdržuje, a v ostatních případech krajský soud, v jehož obvodu byl zjištěn pobyt cizince na území.

Hlášeným pobytem žalobce ve smyslu § 172 odst. 6 věty první, části před středníkem zákona o pobytu cizinců, se rozumí místo pobytu, jehož ohlášením splnil ohlašovací povinnost stanovenou v § 93 a násl. zákona o pobytu cizinců. Povinnost hlásit pobyt na území však nedopadá na všechny cizince, kdy § 95 zákona o pobytu cizinců stanoví výjimku pro cizince, kteří jsou ve výkonu zabezpečovací detence, vazby, ve výkonu trestu odnětí svobody nebo kteří jsou umístěni v policejní cele nebo v zařízení, v nichž se zpravidla vykonává zajištění cizinců.

S ohledem na zajištění žalobce v Zařízení pro zajištění cizinců Bělá-Jezová, je na něho třeba nahlížet jako na cizince, který nemusí hlásit pobyt. Pro určení místně příslušného soudu k řízení o jím podané žalobě proti správnímu rozhodnutí je tak rozhodujícím činitelem místo, kde se žalobce zdržuje. To je s ohledem na již zmiňované zajištění žalobce zcela zřejmé.

Lze uzavřít, že v případě žalob proti správním rozhodnutím dle § 129a odst. 1 zákona o pobytu cizinců o nepropuštění cizince ze zařízení se místní příslušnost vždy určuje podle § 172 odst. 6 věty první, části za středníkem zmiňovaného zákona, tj. podle adresy příslušného zařízení pro zajištění cizinců, v němž se cizinec v době žaloby zdržuje, respektive v němž je zajištěn.

V právě posuzované věci je takovým zařízením Zařízení pro zajištění cizinců Bělá-Jezová, Jezová 1501, 294 21 Bělá pod Bezdězem, jež místně spadá nikoliv do obvodu Městského soudu v Praze, ale do obvodu Krajského soudu v Praze (srov. přílohu 2 bod 2. a přílohu 3 bod 35. zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů).

Pro shora uvedené soud rozhodl tak, že věc v souladu s § 7 odst. 5 s.ř.s. postoupil Krajskému soudu v Praze jako soudu místně příslušnému k jejímu vyřízení.

P o u č e n í:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 55 odst. 5 ve spojení s § 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 29. ledna 2015

JUDr. Miroslava Hrehorová v.r.
samosoudkyně